

## USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: **O. B.**, narozený dne X  
statní příslušnost Ukrajina  
bytem X

proti  
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky  
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2025, č. j. OAM-7527-9/ZR-2025,**  
o návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření,

**takto:**

Návrh žalobce na vydání předběžného opatření **se zamítá.**

### Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2025, č. j. OAM-7527-9/ZR-2025, kterým mu bylo odňato oprávnění k pobytu na území za účelem dočasné ochrany, neboť představuje ohrožení bezpečnosti státu, a to podle § 5 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace, s odkazem na § 10 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 9 odst. 1 písm. c) zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců.
2. V žalobě žalobce současně navrhl, aby soud vydal předběžné opatření, jímž by žalovanému uložil povinnost strpět pobyt žalobce na území České republiky do konečného vyřešení otázek vznesených v žalobě. Tento návrh žalobce odůvodnil tím, že v případě návratu na Ukrajinu mu hrozí vážná újma spočívající v ohrožení života, zdraví či důstojnosti v důsledku probíhajícího ozbrojeného konfliktu. Vážná újma je rovněž spojena se zásahem do práva na soukromý a rodinný život jeho, jeho družky a jejich nezletilých dětí. Na podporu své argumentace žalobce poukázal na usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 1. 2023, č. j. 55 A 6/2023-17.
3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby soud návrh žalobce na vydání předběžného opatření zamítl. Měl za to, že v případě žalobce nejsou naplněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření, zejména vznik závažné újmy spojené s jeho právem na soukromý a rodinný život. Připomněl, že žalobce byl ve Slovinské republice odsouzen pro spáchání trestného činu převaděčství k trestu odnětí svobody v délce 1 roku a 9 měsíců, peněžitému trestu 1 500 Euro a trestu vyhoštění na dobu 5 let. Podle informací získaných od slovinské strany páchal žalobce trestnou činnost za účelem získání finančního prospěchu jako člen organizované skupiny působící napříč státy Evropské unie. Žalovaný poznamenal, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

žalobce měl možnost v České republice pobývat na základě oprávnění k pobytu na území za účelem dočasné ochrany a tím mu byla dána možnost najít si zaměstnání, pracovat a žít spořádaný život. On si však zvolil páčání trestné závažné trestné činnosti v organizované skupině, která představuje ohrožení bezpečnosti státu. Podle žalovaného žalobce neuvedl, jaký konkrétní důsledek by pro něj návrat na Ukrajinu znamenal. Žalovaný zdůraznil, že je mu známa situace na Ukrajině a nechce ji zlehčovat, ale nelze zapomínat na to, že žalobce svým věkem spadá do okruhu osob, jímž je z Ukrajiny zakázáno vycestovat, neboť podléhají branné povinnosti. Směrem k rodinným vazbám žalobce uvedl, že z úřední činnosti je mu známo, že žalobce pobývá na území České republiky bez rodinných příslušníků. Podotkl, že žalobce v žádosti o poskytnutí dočasné ochrany uvedl nepravdivé informace, když sdělil, že je svobodný. Z rozsudku slovinského soudu však vyplývá, že žalobce je ženatý a na Ukrajině má kromě manželky dvě vlastní nezletilé děti.

4. Soud předně uvádí, že v nyní řešené věci se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí správního orgánu. V případech žalob proti rozhodnutím správních orgánů přichází v úvahu aplikace institutu odkladného účinku žaloby i předběžného opatření, jakožto obecného nástroje pro mezitímní úpravu poměrů mezi účastníky. Za současné právní úpravy platí, že lze-li účinky spojené se správním rozhodnutím, které je předmětem žaloby, odvrátit přiznáním odkladného účinku žalobě, má tento procesní prostředek přednost a návrhu na vydání předběžného opatření nelze vyhovět. Pouze v případě, kdy by přiznání odkladného účinku žalobě nedokázalo nastolit takovou situaci, aby byla osoba dotčená žalobou napadeným rozhodnutím ochráněna před účinky správního rozhodnutí, má tato osoba k dispozici návrh na nařízení předběžného opatření.
5. Vztahem předběžného opatření a odkladného účinku se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-39, č. 4039/2020 Sb. NSS. V něm konstatoval, že *„vydání předběžného opatření tak může připadat do úvahy typicky v těch situacích, kdy samotné přiznání odkladného účinku žalobě či kasační stížnosti nemůže zatímní poměry účastníka dostatečně ochránit nebo tam, kde nebudou pro jeho přiznání splněny podmínky, ale přesto bude na místě některé dopady správního orgánu zmírnit. Zákon tedy nově dovoluje žádat o předběžné opatření i tam, kde lze podat návrh na přiznání odkladného účinku. Přesto to však neznamena, že by předběžné opatření a odkladný účinek bylo možno volně zaměňovat, respektive že by navrhovatel mohl libovolně volit mezi tím či oním instrumentem ochrany svých zatímních poměrů. Odkladný účinek zůstává speciálním institutem ve vztahu k obecnějšímu předběžnému opatření. Je jisté představitelné, že žalobce (stěžovatel) uspěje jak co do přiznání odkladného účinku, tak i co do vydání předběžného opatření, to ovšem jen v takové záležitosti, kam prosté přiznání odkladného účinku »nedosáhne«. Žalobce (stěžovatel) se tedy bude předběžným opatřením domáhat něčeho, co nelze vyřešit jen odkladem některého z účinků správního rozhodnutí“*. Soud dále podotýká, že podmínky pro vydání obou typů „zatímních rozhodnutí“ jsou odlišné (srov. např. „hrozící vážnou újmu“ a „nepoměrně větší újmu“ či hodnocení rozporu s důležitým veřejným zájmem).
6. Jelikož je soud návrhem žalobce vázán, tak řešil k návrhu žalobce, zda jsou v daném případě splněny zákonné požadavky pro vydání předběžného opatření.
7. Podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *„[b]yl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.“*  
Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

8. Předběžné opatření představuje zcela mimořádný institut, kterým je zpravidla prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé, podobně jako je tomu i v případě přiznání odkladného účinku žalobě. Tento institut lze aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že mu hrozí vážná újma.
9. Výkladem pojmu vážná újma jakožto základní podmínky pro vydání předběžného opatření se zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, publ. pod č. 910/2006 Sb. NSS, vyslovil, že „*[v]ážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.*“ Potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením nastává „*v těch případech, kde by nenařízením předběžného opatření vznikl prostor pro faktická jednání či právní úkony, jež by vytvořily nezvratný stav*“ (viz též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2017, č. j. 6 As 113/2017 - 61, ze dne 18. 7. 2018, č. j. 2 Afs 104/2018 - 86, ze dne 23. 11. 2020, č. j. 8 Afs 73/2019 - 80, a usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2014, sp. zn. III. ÚS 2974/14). Zdejší soud dodává, že rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím předběžné povahy, jehož účelem je zajistit, aby rozhodnutí ve věci samé mohlo mít reálně účinky na právní poměry účastníků, tím, že se dočasně zabrání intenzivním zásahům do jejich právní sféry. Předběžné opatření proto lze kdykoli zrušit nebo změnit (tj. rozšířit či zúžit rozsah omezení, která byla povinnému účastníku uložena), změní-li se poměry (k tomu srov. § 38 odst. 4 s. ř. s.).
10. Jak vyplývá ze shora uvedeného, jednou z nejzásadnějších podmínek pro vydání předběžného opatření je objektivní existence vážné újmy, která reálně účastníkovi řízení hrozí v případě, že by po dobu řízení před soudem nebyly upraveny poměry tak, že bude účastníku řízení či třetí osobě uloženo něco konat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. V posuzovaném případě nebyla závažnost újmy, která by žalobci v důsledku žalobou napadeného rozhodnutí hrozila a která by odůvodňovala vydání předběžného opatření, žalobcem prokázána.
11. Žalobce spatřuje hrozící újmu v ohrožení jeho života v důsledku ozbrojeného konfliktu na Ukrajině a v zásahu do rodinného a soukromého života jeho, jeho družky a jejích nezletilých dětí.
12. Soud neshledal, že by žalobci objektivně hrozila vážná újma, jež by naplňovala výše citované předpoklady vymezené v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37. Tvrzení žalobce ohledně hrozící újmy byla pouze obecná, přičemž je zcela zarážející, že žalobce argumentuje ohrožením svého života, přičemž je mu zcela lhostejný osud jeho manželky a nezletilých dětí, které ponechal v zemi ozbrojeného konfliktu. Pokud jde o skutečnosti spočívající v zásahu do jeho rodinného a soukromého života, jsou jeho tvrzení věrohodná, neboť v rámci podání žádosti o dočasnou ochranu uvedl, že je svobodný, avšak podle informací zjištěných žalovaným je žalobce ženatý, má dvě vlastní nezletilé děti, které žijí se svojí matkou na Ukrajině, tedy těžiště jeho soukromého a rodinného života se nachází na Ukrajině.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

13. Za dané situace, kdy nebyla dostatečně prokázána vážná újma na straně žalobce, není podle názoru soudu možné zasáhnout do práv účastníků řízení a předběžné opatření nařídit. Soud zdůrazňuje, že bylo povinností žalobce, aby v návrhu na vydání předběžného opatření tvrdil relevantní skutečnosti týkající se existence újmy a aby tyto skutečnosti současně též doložil. Bez toho soud nemůže hodnověrně ověřit splnění zákonných podmínek pro vydání předběžného opatření ani zhodnotit, zda by případná trvající nebo hrozící újma mohla zasáhnout do jeho právní sféry takovým způsobem, že by po něm nebylo možné spravedlivě požadovat, aby tento zásah nadále snášel.
14. K usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 1. 2023, č. j. 55 A 6/2023-17, soud uvádí, že jej nepovažuje za příléhavé na projednávanou věc, neboť se týkalo žaloby proti zásahu žalovaného spočívajícímu ve vrácení žádosti žalobkyně o dočasnou ochranu pro nepřijatelnost, tedy o skutkově odlišný případ, nežli je ten žalobce.

**Poučení:**

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 18. prosince 2025

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.  
samosoudkyně